

Nous somnis per complir

La il·lusió de tot un poble. La frase és molt més que un vers d'un himne. És un sentiment, una emoció, que va esclatar en el Gdańsk Stadium, en Vila-real, en l'ànima dels vila-realencs i la de tots aquells veïns de la província que senten el color groguet ben a dins del cor. El somniat títol ja està en casa. Però res és fruit de la casualitat: la UEFA Europa League és la conseqüència del treball ben fet, de l'esforç col·lectiu, de la passió grogueta i de la visió d'una persona, Fernando Roig, que va saber veure fa anys el potencial d'un equip humil capaç d'assolir les fites més elevades. Amb ell, José Manuel Llaneza, a qui tant devem, i Fernando Roig Negueroles, garantia de futur del projecte.

Un club amb el qual Vila-real ha anat avançant al compàs dels èxits esportius. Perquè, si una cosa caracteritza el Villarreal és la seua vocació de ser el club del poble, d'anar de la mà de la ciutat, implicant-se en la millora continua. M'agrada dir que hem passat de col·laborar amb el Villarreal a treballar junts i això ens ha donat fruits: dos ciutats esportives, a més de la municipal, que ens converteixen en la ciutat amb més camps de futbol per habitant, amb 17, a més de cinc poliesportius, cinc piscines i dos circuits de running que configuren la carcassa de la marca de Ciutat de la Salut i de l'Esport. També una plaça de la Ceràmica d'avantguarda, innovadora i versàtil; o un Estadi de la Ceràmica que és enveja de molts i que ens ajuda, a més, a promocionar el producte més important de la nostra economia.

Vila-real no seria el que és hui sense el Villarreal CF. Per ajudar-nos a configurar la nova trama urbana de la ciutat. Per la seua aposta per la pedrera, per la formació i la promoció dels valors de l'esport en els més menuts i en totes les disciplines, a través dels programes Endavant. Aposta per la pedrera que ha donat excel·lents resultats com el de Pau Torres, un xiquet del poble, internacional, Premi 20 Febrer i, per damunt de tot, gran persona de grans valors humans.

També per la seua capacitat d'aglutinar al voltant d'uns colors l'orgull de pertànyer a un poble que vol seguir avançant unit per a assolir noves metes. Per tot això, com a alcalde de Vila-real, no puc més que donar-los les gràcies. Al president i directius, al cos tècnic, a tots els jugadors i a cadascun dels treballadors del club. També a tota l'afició, que va tornar a demostrar per què és considerada modèlica: a pesar de les inevitables concentracions per l'eufòria del moment, només van haver dues denúncies per incomplir les normes sanitàries.

En 2023, el club complirà 100 anys. Quina millor manera de començar a preparar el centenari que amb l'ascens de les xiques a la Primera Divisió Iberdrola i aquesta Europa League. Però la capacitat de somniar no té límit. Com tampoc en té el Villarreal CF per a fer-nos riure, plorar, patir, il·lusionar-nos. El pròxim somni està per complir, i ho farem.

El partit de dijous ens deixa una imatge icònica, la dels jugadors fent pinya per al llançament dels penals. Un cos únic, així es la gran família del Villarreal. Junts, som més forts.